

Warszawa, 26 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A45d 3/40

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24497.

Kl. 33 c, 4/21.

Gertrud Schramm
(Berlin-Schöneberg, Niemcy).

Czepek.

Zgłoszono 21 sierpnia 1935 r.

Udzielono 28 stycznia 1937 r.

Pierwszeństwo: 2 października 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy czepka, który wyróżnia się tem, że nie posiada kilku taśm do wiązania, lecz tylko jedną taśmę do zapinania czepka na głowie.

Taśma ta jest przepuszczona przez sprzączkę lub zakleszczające zapięcie, przymocowane najlepiej w tylnej części czepka tak, że przez pociągnięcie swobodnego końca taśmy czepek ztyłu zapina się. Dobrze jest umocować zapięcie i taśmę naciągową z różnych boków czepka. Według wynalazku zapięcie jest zaopatrzone w uszko, które służy do zwalniania taśmy naciągowej przy odpinaniu czepka. Poza tem czepek wyróżnia się tem, że pod zapięciem posiada wypustkę taśmową do naciągania założonego czepka.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przy czem fig. 1 przedstawia zapięcie czepka na uczesaniu w widoku perspektywicznym, fig. 2 — zapięcie czepka w stanie rozpiętym i w zwiększonej podziałce, fig. 3 — objaśnia schematycznie zapinanie, a fig. 4 — rozpinanie zapięcia, przedstawionego w powiększeniu na fig. 2.

Czepek na włosy składa się z siatki *a*, wykonanej z odpowiedniego materiału, najlepiej włókienniczego lub podobnego, zaopatrzonej w obrzeże *b*. Do obrzeża w miejscu *f* jest przymocowana sprzączka *c*, składająca się z ramki *d* i nasuwki *e*. W miejscu *g* jest przymocowana taśma naciągowa *i*, przepuszczona przez pętelkę *h* i

przez nasuwkę *e* ramki *d*, przyczem koniec taśmy wychodzi swobodnie ze sprzączki i może być uchwycony ręką. Do boku ramki przymocowane jest uszko *k*, a do tylnej części obrzeża jest przyszyty języczek naciągowy *l*.

Posługiwanie się czepkiem według wynalazku jest następujące. Czepek nakłada się na głowę, poczem przez pociągnięcie w kierunku umocowania (strzałka na fig. 3) swobodnego końca taśmy naciągowej, wystającej z zapięcia, czepek zostaje ztyłu zapięty i umocowany dzięki zakleszczeniu taśmy. Można jeszcze naciągnąć czepek, pociągając za języczek *l*.

Odpinanie czepka odbywa się w ten sposób, że uszko *k* pociąga się w kierunku strzałki (fig. 4), dzięki czemu zapięcie zostaje podniesione, a taśma naciągowa zostaje zwolniona tak, iż obluźnia się i czepek może być zdjęty (fig. 2).

Do zapięcia można stosować wszelkie odpowiednie sprzączki, a uszko *k* może mieć wszelką dowolną postać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Czepek z odpowiedniego materiału, zaopatrzony w obrzeże i tylne zapięcie, znamienny tem, że zapięcie to składa się z taśmy (*i*), przymocowanej końcem do obrzeża z jednego boku czepka, oraz ramki (*d*), przymocowanej do drugiego boku czepka i zaopatrzonej w nasuwkę (*c*), przez którą jest przeciągnięty swobodny koniec wskazanej taśmy.

2. Czepek według zastrz. 1, znamienny tem, że ramka (*d*) zapięcia posiada uszko (*k*), które służy do odciągania tej ramki przy odpinaniu czepka, w celu zwolnienia swobodnego końca taśmy (*i*).

3. Czepek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada pod zapięciem języczek (*l*) jakiegokolwiek odpowiedniego kształtu, przeznaczony do naciągania czepka.

Gertrud Schramm.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

